

РЕШЕНИЕ

№ 1627

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **344** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Х. С. Р., ЕГН [ЕГН], против решение № 97-00-110 от 19.12.2022 г. на и.д. главен секретар на Министерство на културата, в частта му с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1, по заявление вх. № 97-00-110/05.12.2022 г.

В жалбата се излагат доводи, че постановеното решение в обжалваната му част е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Искането към съда е да се отмени решение № 97-00-110 от 19.12.2022 г., в частта по т. 1 на и.д. главен секретар на Министерство на културата и да се предостави списъкът на членовете на експертната художествена комисия, оценяваща проектите в областта на лигатурата-2022 г.

Ответникът – Главният секретар на Министерство на културата, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. В съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписката до съда, е изразено становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съда

административен акт, от лице с правен интерес, засегнато неблагоприятно от акта, и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване. Съгласно чл. 145, ал. 3 от АПК всеки административен акт може да бъде оспорен изцяло или в отделни негови части, поради което няма пречка жалбоподателя да го атакува само частично, още повече, че същия няма интерес да атакува акта в останалата му част

По съществото жалбата е основателна.

С горепосоченото заявление жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена следната информация:

1. Списък с имената на членовете на експертната комисия, оценяваща проектите в сесията за подпомагане на творчески проекти в областта на литературата (2022г.), чиито резултати били публикувани на сайта на министерството на 18.11.2022 г.
2. Оценъчна карта на Х. С. Р. от гореспоменатата сесия.
3. Протоколът от резултатите на гореспоменатата сесия.

Оспорва се само част от решение № 97-00-110 от 19.12.2022 г. на главния секретар на министерство на културата, а именно постановения изричен отказ за достъп до обществена информация, по пункт 1 от заявление с вх. № 97-00-110/05.12.2022г. на министерство на културата.

В оспорената част ответникът е отказал достъп до информацията с мотиви, че същата засяга лични данни. Посочено е, че имената на членовете на комисията не са предмет на обществена информация. Излагат се доводи, че търсената информация по пункт 1, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите, относно дейността на Министерство на културата, както и че не обуславя формирането на обществен интерес или надделяващ такъв.

Съгласно чл. 4 ал.1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България, какъвто е жалбоподателят, има право на достъп до обществена информация при условията и по реда определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно с разпоредбата на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9 ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна, като в чл.10 и чл. 11 са дадени легалните дефиниции на тези понятия.

Министерство на културата безспорно е задължен субект по чл. 3 ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Със Заповед № РД09-502/ 14.07.2022 г. министърът на културата на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ във вр. с чл. 5, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерство на културата, делегира правомощия на главния секретар на министерство на културата да издава и подписва решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявление, по реда на ЗДОИ. Предвид това, процесното решение е издадено от компетентен орган, в установената за това форма.

При издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но същото се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с поставения въпрос по пункт 1 от заявлението за достъп до обществена

информация, настоящият съдебен състав намира, че органът дължи отговор на така поставения въпрос.

В настоящия случай, предвид съдържанието на подаденото от оспорващия заявление, съдът намира, че има характер на служебна обществена информация по см. на чл. 11 вр. чл. 2, ал. 1 ЗДОИ - информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Фактическите основания послужили за постановения отказ по пункт 1 от заявлението са, че информацията съдържа лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Като правно основание се сочи разпоредбата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ, според която този закон не се прилага в случаите, когато се иска достъп до лични данни. Този извод на административния орган е неправилен. Действително разпоредбата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ изключва приложимостта на неговите разпоредби по отношение на достъпа до лични данни, каквито безспорно представляват имената на физическите лица членове на експертната комисия (пункт 1 от заявлението), вр. § 1, т. 2 ДР ЗДОИ. Защитата съгласно Закона за защита личните данни е приложима, когато исканата информация не е обществена, като разбира се е необходимо във всеки един конкретен случай да се направи преценка на баланса между правото на достъп и на защитата на лични данни. Аргумент за това е разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, в която е предвидено като основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, случаите когато достъпът засяга интересите на трето лице и лицето изрично е отказало предоставянето на информацията. Изключение е предвидено само когато е налице надделяващ обществен интерес. В случая административният орган не е поискал съгласието на членовете на комисията, като директно е отказал достъпа, като е счел, че не налице надделяващ обществен интерес. Съдът не споделя извода на административния орган, че в настоящия случай не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като имената на членовете на комисията с нищо няма да допринесат за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на Министерството на културата. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващия обществен интерес е дефинирано в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

В настоящия случай, следва да се приеме, че чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение относно дейността на държавните органи и по конкретно, за компетентността и квалификацията на лицата – членове на комисията, които са оценили проектите. С разкриване на исканата информация, ще се осигури и прозрачността на конкурсната процедура, а именно липса или наличие на конфликт на интереси между участници и членове на комисията. Видно от приложена заповед № РДУК-399/25.10.2022 г. на министъра на културата (л.52 от делото), с която се определя комисията за оценка на проектите от конкурсна сесия на министерство на културата за предоставяне на финансова подкрепа на творчески проекти в областта на литературата за 2022 г. са изписани само длъжностите на лицата членове на комисията. От така заличените данни не може да изведе информация дали въпросните лица, чиито имена са заличени са тези, заемащи посочените длъжности. На жалбоподателя му е предоставена исканата информация по т. 2 и т. 3 от заявлението

му за достъп - копие от „оценъчна карта“ и „Протокол“ от заседание на експертната комисия, като са заличени имената и подписите на председателя и членовете на комисията, като по този начин се ограничава възможността на заявителя да направи лична преценка и да състави собствено мнение за дейността на сформиранията оценъчна комисия. В тази връзка няма пречка да бъдат оповестени и имената на членовете на комисията с цел прозрачност, предотвратяване на корупция и прочие. Ето защо в случая е налице обществен интерес, който дерогира ограничението на достъпа по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ.

Законът цели да улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения и да гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от същите субекти. Аргумент в подкрепа на горното е, че в случая се касае за държавна конкурсна сесия с изразходване на публични средства, поради което следва всичко по подготовка, провеждане и приключване на конкурсната програма да бъде прозрачно и обществено достъпно.

В резултат на гореизложеното съдът счита, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в чл. 37, ал. 1 ЗДОИ правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация.

Решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да се отмени и преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 97-00-110 от 19.12.2022 г. на и.д. главен секретар на Министерство на културата, в частта му с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1, по заявление вх. № 97-00-110/05.12.2022г. на Х. С. Р..

ЗАДЪЛЖАВА главения секретар на Министерство на културата в 14-дневен срок да предостави информацията, поискана с т. 1 от заявление с вх. № 97-00-110/05.12.2022 г.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: